

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Γνωτισμοῦ περίεργα. Ὁ διάσημος Γάλλος νευρολόγος Σαρκὼ ἀνεκρίνωσεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς περιοδικόν τι σύγγραμμα τῆς Νέας Ὑόρκης παρατηρήσεις περὶ τῶν φαινομένων τοῦ ὑπνωτισμοῦ, εἰς τῶν ὁποίων τὴν μελέτην ἀπὸ μακροῦ ἀσχολεῖται. Ὁ ψυχολογικὸς χαρακτήρ τῆς καταστάσεως ταύτης, λέγει ὁ Γάλλος καθηγητῆς, εἶναι ἡ ἀπερίοριστος πίστις, ἣν ἔχει ὁ ὑπνωτιζόμενος πρὸς τὸν ὑπνωτιστήν. Ὅσον ἀπίθανος καὶ παράλογος καὶ ἂν εἶναι πᾶσα βεβαιώσις τούτου ὁ ὑπνωτιζόμενος τὴν παραδέχεται ἀνευνοιάστως καὶ καθ' ὁλοκλήριαν τὴν ἐνστερνίζεται ἐξ αὐτῆς δὲ ἀπορρέουσι ὅλοι οἱ στοχασμοὶ του, μέχρις ὅτου ὁ νοῦς αὐτοῦ τραπῆ εἰς ἄλλο ἀντικείμενον, διὰ νέας βεβαιώσεως τοῦ ὑπνωτιστοῦ, ὅπως ἀντιθέτου πολλάκις πρὸς τὴν πρώτην.

Ἀναφέρω ἕν παράδειγμα ἐκ τῶν πολλῶν, λέγει ὁ Σαρκὼ. Εἰς γυναῖκα διατελοῦσαν ἐν καταστάσει ὑπνωτισμοῦ, παρουσιάζω φύλλον χάρτου λευκὸν καὶ τῆς λέγω. «Κύταξε τὴν εἰκόνα σου. Μοῦ ὁμοιάζει;» Μετὰ στιγμιαῖον δισταγμὸν ἀποκρίνεται ἐκείνη. «Ἄ! ναί, εἶναι ἡ φωτογραφία σας. Ἡμπορεῖτε νὰ μοῦ τὴν δώσετε;» Ὅπως ἐντυπωθῆ καλῶς εἰς τὸν νοῦν τῆς ἡ ἰδέα τῆς ὑποτιθεμένης εἰκόνας τῆς δεικνύει διὰ τὸ δακτύλου τὸ ἐν ἄκρον τοῦ χάρτου, βεβαιῶν ὅτι τὸ πρόσωπόν μου εἶναι ἐστραμμένον πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος· περιγράφω τὰ ἀπεικονιζόμενα ὀρθῶς ἐνδύματά μου καὶ προσθέτω ἄλλας ἀνυπάρχτους λεπτομερείας. Ἐπειτα λαμβάνων ὁπίσω τὸν χάρτην τὸν θέτω μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὁμοίων φύλλων ἀγράφου χάρτου, ἀφ' οὗ πρῶτον κάμω ἐπ' αὐτοῦ σημειῖόν τι ἀδιόρατον σχεδόν, ὅπως τὸν ἀναγνωρίζω εὐκόλως. Ἐπειτα δίδω ὅλα τὰ φύλλα εἰς τὴν ὑπνωτισμένην, λέγων πρὸς αὐτὴν νὰ κατάρξῃ τὴν ὀσμὴν ἐκείνην μήπως εὐρῆ εἰς αὐτὴν κανέν γνωστὸν τῆς πρᾶγμα. Ἐκείνη δ' ἐξετάζει ἐν πρὸς ἐν τὰ φύλλα καὶ εὐρίσκουσα τὸ φύλλον, τὸ ὁποῖον ἔχει δῆθεν τὴν εἰκόνα, ἀναφωνεῖ. «Μπᾶ! νὰ καὶ ἡ φωτογραφία σας!» Καὶ τοῦτο μὲν εἶναι περίεργον, περιεργότερον ὅμως εἶναι τὸ ἐξῆς· ἂν ἀναστρέψω τὸ φύλλον, διςχυρίζεται τότε ἐκείνη ὅτι ἡ φωτογραφία εἶναι ἀνάποδα. — Τὸ πείραμα τοῦτο ἐπανελήφθη πολλάκις παρ' ἐμοῦ καὶ παρ' ἄλλων, πάντες δὲ δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ. — Καὶ ἡ μὲν βεβαιώσις ὅτι ἐν τῷ ἀγράφῳ χάρτῳ ὑπάρχει εἰκὼν, ἂν μὴ εἶναι ἀληθής, εἶναι ὅμως πιθανὴ καὶ εὐλογος. Ἀλλὰ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐπιστίας παραδέχεται ὁ ὑπνωτιζόμενος καὶ τὰ

παραλογώτατα πράγματα· ἂν π. χ. ἔλεγον ὅτι ἡ εἰκὼν μου ἐκείνη ἔχει δύο ῥίνας καὶ τρεῖς ὀφθαλμοὺς οὐδαμῶς θὰ ἐδίσταζε νὰ τὸ πιστεύσῃ. Διότι ὁ νοῦς τοῦ διατελοῦντος ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ὑπνωτισμοῦ εἶναι ἄδρα-νῆς καὶ παντελῶς ἑστερημένης αὐτενεργείας, ἡ δ' ἐξ ὑποβολῆς τοῦ ὑπνωτιστοῦ εἰσχωροῦσα εἰς αὐτὸν ἰδέα τὸν κατακυριεύει καὶ ἐμποδίζει πᾶσαν ἄλλην σκέψιν.

Διατήρησις τῆς καλλονῆς. Τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἐνδιαφέρον πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἢ εἶνε εὐμορφος ἢ νομίζει ὅτι εἶνε, πραγματεύεται ἐν ἐκτάσει Ἀμερικανικῆς συγγραφεῦς ἡ κυρία Dean εἰς βιβλίον πρό τινος ἐκδοθὲν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Τὸ ἐγχειρίδιον αὐτὸ περιέχει παντοίας συμβουλὰς καὶ συνταγὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ἀβρότητος τοῦ δέρματος, πρὸς παρακώλυσιν τῆς πολυσαρκαίας ἢ τῆς ἰσχνότητος, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ρυτίδων. Τινὲς ἐκ τῶν συνταγῶν εἶνε παλαιόταται, ὅπως ἡ ἐπὶ δύο ὥρας προτικόλλησις τεμαχίων ὠμοῦ κρέατος ἐπὶ τῶν παρειῶν. Ἄλλὰ καὶ ἡ συνταγὴ αὕτη φέρεται τελειοποιημένη, διότι μετὰ τὸ κρέας ἐπιτίθεται ἕτερον κατάπλασμα ἐκ μέλιτος, λευκώματος ὠν κλπ. ἐπὶ δύο ἄλλας ὥρας. Διὰ τὰς χεῖρας συμβουλεύει τὸ γνωστὸν *κολκρέμ*, ἀλλὰ νέχ ὅλως εἶνε ἡ συνταγὴ πρὸς διατήρησιν τῆς λαμπρότητος τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ τρίβωνται δις καὶ τρίς καθ' ἑκάστην τὰ βλέφαρα δι' ὕδατος ἐκ δρόσου μεμιγμένου με οὐλίσκου, ἥτοι οἰνόπνευμα. Ὡς πρὸς τὴν διαίταν ἡ κυρία Dean δίδει τὸ ἐξῆς πρόγραμμα: Ὑπνος ἐνδεκάωρος· νὰ καμᾶσθε ἑνωρὶς καὶ νὰ ἐξυπνᾶτε ἀργά ψυχρὸν λουτρόν πρὶν κατακλιθῆτε καὶ ἄλλο ψυχρὸν λουτρόν ἅμα ἐξυπνήσετε, τουρκικὸν δὲ λουτρόν καθ' ἑβδομάδα. Ἐπειτα δίωρος γυμναστικὴ διὰ τῶν ἀλτήρων καὶ περπάτους διὰ τρικυκλοῦ ποδηλάτου. Ἀποφυγὴ τῶν σφοδρῶν συγκινήσεων, τῶν δακρύων, τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ πολλοῦ γέλωτος. Μὲ ἄλλους λόγους ἀνάγκη εἰσοδήματος ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, χωρὶς καμμίαν φροντίδα, χωρὶς κανέν αἰσθημα ἀγάπης ἢ στοργῆς· δικρῆς ἑνασχόλησις μόνον περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας ἐπὶ εἰκοσιτρεῖς ὥρας καθ' ἡμέραν διὰ νὰ ἴσθε ὡραία μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν — αὐτὸ εἶνε τὸ συμπέρασμα εἰς τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ἀμερικανικὸν βιβλίον. Τὸ δὲ ἰδικὸν μου συμπέρασμα, ἐπιλέγει γάλλος δημοσιογράφος ἀναφέρων τὰ παράδοξα ταῦτα, εἶνε ὅτι, ἂν εἶχα γυναῖκα εὐμορφον, ἢ ὁποία ἐπεχειρεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς κανόνας αὐτοῦς διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν καλλονὴν τῆς, χωρὶς νὰ ἀναμείνω κἂν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, θὰ ἀπηύθυνα πρὸς τὸ δικαστήριον αἰτήσιν περὶ διαζυγίου καὶ τὸ δικαστήριον θὰ μ' ἐδικαίωνε βεβαίως.

Ἐθιμον τῆς πρωτοχρονιάς. Ἐν Φιλιππουπόλει ὡς γράφει ἡμῖν ἐκεῖθεν ὁ κ. Λάμπρος Ἐνουάλης τὴν πρώτην τοῦ ἔτους οἱ παῖδες, ἀγοράζοντες κλάδον κρηνιάς, ὧν σωροὶ πωλοῦνται ἐν τῇ ἀγορᾷ, μεταβαίνουσιν εἰς τὰς συγγενεῖας οἰκίας καὶ χτυπῶντες τοὺς πρεσβυτέρους συγγενεῖς εἰς τὰ νῦτα διὰ τῶν κλάδων τούτων ἐκφωνοῦν τρεῖς: «Αὐτοῦ χαρὰ κι' αἶς Βασιλέως καὶ τοῦ χρόνου» οὗτοι δὲ δωροῦσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἀγιοβασιλιάτικα δῶρα. Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἴητο ἄλλοτε πάγκοινων, δὲν το ἀπέφευγον δὲ οὐδὲ τὰ τέκνα τῶν εὐπορωτάτων οἰκογενειῶν· ἤδη περιωρισθῆ μόνον εἰς τὰς κάτω τάξεις, διότι παρὰ τῇ ἐκλεκτῇ κοινωσίᾳ τὰ δῶρα ἀνταλλάσσονται ἀνευ αὐτοῦ, ἐν τισὶ δὲ οἰκογενεαῖς εἰσήχθη τὸ δένδρον τῆς Χριστουγέννων μεταθεθὲν εἰς τὴν παράμωχον τῆς 1ης τοῦ ἔτους. Ἀγνωστον ἂν ἀλλαγῶν ὑπάρχῃ τὸ ἔθιμον τοῦτο, καὶ πόθεν ἔχει τὴν ἀρχήν. Ὁ μὲν κλάδος τῆς κρηνιάς λέγεται *σούρβα* (ἥτοι γλωρός, εἶνε δὲ ἡ λέξις βουλγαρικῆ), τὸ δὲ ῥῆμα *σουρβίζω*.

Ἀρέκδοτον τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά. Κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν τῆς «Κυρίας μὲ τὰς Καμελίαις» τοῦ γνωστοῦ δράματος τοῦ υἱοῦ Δουμά παρίστατο καὶ ὁ πατήρ. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε μεγίστη εὐθύς ἀπὸ τῆς πρῶτης πράξεως. Κατὰ τὸ πρῶτον διάλειμμα λοιπόν, ἐνῶ ὁ μέγας μυθιστοριογράφος περιήρχετο κατευχαιριστικῶς τοὺς διαδρόμους τοῦ θεάτρου, εἰς ἕκ τῶν θεατῶν τὸν πλησιάζει καὶ νομίζων ὅτι θὰ τον εὐχαριστήσῃ τοῦ λέγει:—Βέβαια δά, κύριε Δουμά, καί τι θὰ ἔχετε κάμητ καὶ σεῖς ἀπὸ τὸ δράμα. — Τὸ σπουδαιότερον, ἀποκρίνεται μειδιῶν ὁ Δουμάς, ἔχω κάμητ τὸν συγγραφέα του.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐγκαθέτων τοῦ θεάτρου. Προβητικῶς τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐγκαθέτων τῶν θεάτρων ὀνόματι Φουρνιέ, καταλιπὼν περιουσίαν ὑπερβαίνουσαν τὸ ἑκατομύριον. Ὡς γνωστὸν οἱ ἐγκαθέτοι σκοποὶν ἔχουσι νὰ ἐπευφημῶσι καὶ χειροκροτῶσι κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς διευθύνσεως τοῦ θεάτρου, ὁ Φουρνιέ δὲ εἶχε μεγάλην ἐπιτηδεϊότητα εἰς τὸ καταρτίζειν καὶ διευθύνειν ὁμάδας τοιούτων. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα κέρδη του ἔκαμεν ἐκ τῆς μεταπωλήσεως θεατρικῶν εἰσιτηρίων, διότι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν παρισινῶν θεάτρων πληρώνουσιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐγκαθέτων συνήθως 60 χιλ. φράγκων διὰ μίαν τριετίαν, ἧτοι 20 χιλ. φράγκων ἑτησίως, δίδουσι δὲ τὸ τίμημα εἰς εἰσιτήρια θεάτρου μὲ ἐκπτώσιν 50 1/2. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὑπεκκαίεται ἔτι μᾶλλον ὁ ζῆλος αὐτοῦ, καθ' ὅσον, ἂν θεατρικόν τι ἔργον διὰ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτήσεων ἐδραιωθῆ ἐπὶ σκηνῆς καὶ προκαλέσῃ συρροὴν θεατῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐγκαθέτων ἔχει ἀσφαλῆ κέρδη ἐκ τῆς μεταπωλήσεως τῶν εἰσιτηρίων τὸν εἰς τιμὰς καλὰς. Καὶ ἰδοὺ διατὶ ὁ Φουρνιέ ἀπέθανεν ἑκατομμυριούχος.

Προνομιῶχος ἐπαίτης. Ἀπέθανεν ἐν Ρώμῃ γέρον ἐπαίτης καλούμενος Πέτρος Μαρχολίνης, ὅστις μόνος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαίτῃ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐδόθη τὸ πρῶτον εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Πίου Θ' καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ νῦν Πάπα. Ὁ Πίος Θ' εἶχε χάρισῃ εἰς τὸν ἐπαίτην καὶ ἐν παλαιόν του ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον εὐλαβῶς ἐφύλαττεν ἐκεῖνος καὶ ἐφόρει μόνον κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας. Δὲν ἠθέλησε δὲ νὰ πωλήσῃ αὐτὸ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, μολοντὶ θαυμασταὶ τοῦ Πίου Θ' ἐπρόσφεραν ὑπέρογκα ποσὰ διὰ νὰ τὸ ἀγοράσωσιν. Ὁ Μαρχολίνης κατέλιπε χρηματικὴν περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς 50 χιλιάδας δραχμῶν.

Ὁ δι' ἀφαιρέσεως τοῦ πύλου χαιρετισμὸς. Ἐν Βουδαπέστῃ τῆς Οὐγγαρίας ἤρχισε νὰ ἀνακινήται ἅπλοισι τὸ ζήτημα περὶ καταργήσεως τοῦ συνήθους χαιρετισμοῦ τῶν ἀνδρῶν δι' ἀφαιρέσεως τοῦ πύλου. Ὑπὲρ τῆς καταργήσεως αὐτοῦ συνηγοροῦσιν εὐγλώττως πλεῖστοι ἰατροί, θεωροῦντες τὴν ἐν ὑπαίθρῳ συκὴν ἀποκάλυψιν τῆς κεφαλῆς ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγίειαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ αἱ οὐγγρικά ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὰ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ χαιρετισμοῦ τούτου, ἔχοντά ὡς εἴη: Ἐφευρέται τοῦ δι' ἀφαιρέσεως τοῦ πύλου χαιρετισμοῦ εἶνε οἱ Φράγκοι. Παρ' αὐτοῖς ἐπετρέπετο μόνον εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἢ διατηρησῆς μακρᾶς κόμης, ὁ δὲ πολὺς λαὸς ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ κουρευεταὶ μέχρι ῥίζης. Καθ' ὅδον λοιπὸν ὁσάκις ἄνθρωπος ἐκ τοῦ λαοῦ συνήντα εὐγενῆ ὤφειλε ν' ἀφαιρῇ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει κουρευμένην τὴν κόμην, ἄλλως ἐτιμωρεῖτο διὰ βαρυντικῆς ποινῆς. Ἐπιλέγουσι δὲ ὅτι ἐν Ἀμερικῇ οὐδεὶς ἀφαιρεῖ τὸν πύλον ἐν τῇ ὁδῷ ὅπως χαιρετίσῃ ἀρκεῖται εἰς ἄπλοῦν νεῦμα διὰ τῆς χειρὸς. Οἱ Οὐγγροὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε πολλοὶ πρακτικοὶ ἄνθρωποι δὲν περιωρίσθησαν εἰς ἀπλᾶς θεωρίας καὶ γνώμης, ἀλλὰ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν προέβησαν εἰς σύστασιν συλλόγου, τοῦ ὁποίου εἰς μέλη χαιρετίζουσι χωρὶς ν' ἀφαιρῶσι τὸν πύλον ἐκ τῆς κεφαλῆς.

Τὸ ὄπιον ἐν Λονδίῳ. Ἀπέθανε πρό τινας ἐν Λονδίῳ ἐκ πείνης ὁ Κινέζος Γεώργιος Α Σίβης ἰδρυτῆς καπνιστηρίου ὀπιου. Ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Σίβης δὲν ἐπρόκοψεν ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ, διότι μόνον ὀλίγοι κινέζοι ναῦται ἐφημέρως διατρίβοντες ἐν Λονδίῳ ἐφοίτων εἰς τὸ καπνιστήριόν του. Ἠξιώθη ὁμως τῆς τιμῆς νὰ δεχθῆ πλέον ἢ ἀπαξ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Δίκενς, ὅστις καὶ τὸν ἀποθανόντα ἰδιοκτῆτην διετήρησε διὰ παντὸς ζωντανὸν ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ διηγήματι «Τὸ μυστικὸν τοῦ Ἐδβίν Δρούδς».

Αἱ ὄρνιθες καὶ τὸ ἤλεκτρικὸν φῶς. Κατὰ τὸς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας ἐν μικρᾷ πόλει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κάτοικός τις ἐπαγγελλόμενος τὸν πτηνοτρόφον ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσῃ κατὰ τῆς εταιρίας τοῦ ἤλεκτρικοῦ φωτός, διότι ἐκ τῆς ἐντάσεως αὐτοῦ ἀγρυντοῦσιν αἱ ὄρνιθες του καὶ δὲν γεννοῦν πολλὰ αὐγά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικά.— Λίαν προσεχῶς θὰ συνδεθῇ διὰ τηλεφωνικῆς γραμμῆς τὸ Βερολίον μετὰ τῆς Βιέννης.

— Ὁ Νόρδενσκιοῦδ ὁ διάσημος ἐξερευνητὸς τοῦ Βορείου Πόλου ἀνεκοίνωσεν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἀκαδημίᾳ τῆς Στοκχόλμης ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1891 σκοποὶν ἔχει μετὰ τοῦ βαρόνου Δίξον νὰ ἐκδράμῃ χάριν ἐπιστημονικῶν ἔρευνῶν εἰς τὸν Νότιον Πόλον.

— Ἡ ἐπιδημία τῆς ἰνδουλέντας ἐπέφερε πολλὰς ζημίας ἀνά τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ καὶ τινα κέρδη. Κυρίως ἐκ ταύτης ὠφελήθη τὸ ἐν Φραγκφούρτῃ ἐργοστάσιον ὁπερ ἔχει τὸ μονοπώλιον τῆς ἀντιπυρίνης, κερδήσαν 400 χιλιάδας μαρκῶν.

— Ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς ἰδρύθη ὑπὸ κεφαλαιούχων κινέζων εταίρια ἔχουσα κεφάλαιον εἰς ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν ὅπως εἰσαγάγῃ τὸν δι' ἤλεκτρικοῦ φωτός φωτισμὸν εἰς Κίαν.

— Ἐπιφανῆς ἐπιστήμων, ὁ ἐν Βερολίῳ καθηγητῆς τῶν νευρικῶν νοσημάτων κ. Βεστράλεν, ἔπαθε τὰς φρένας ἐκ καταχρήσεως μορφίνης. Ἀξιοσημείωτον δ' εἶνα ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας ἐδίδασκε περὶ μορφινομανίας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Πενσυλβανίᾳ τῆς Ἀμερικῆς ὁ Δρ. Ρόμπερτ ὁ ἐπικαλούμενος «Βασιλεὺς τῶν τορπιλλῶν» ἔλαβε δὲ τὸν τίτλον αὐτῶν παρὰ τοῦ κοινῶ διότι αὐτὸς πρῶτος ἔσχε τὴν ιδέαν νὰ μεταχειρίζονται τορπιλλὰς εἰς τὰ βάθη τῶν φρεάτων πετρελαίου πρὸς ἐπαυξήσιν τοῦ προϊόντος. Ὁ Ρόμπερτ ἦτο ἐν ἀρχῇ ἄπλοῦς ὁδοντοίατρος, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐφυοῦς ταύτης ἐφευρέσεως ἐπλούτησε μετ' οὐ πολὺ. Μέχρι τοῦ θανάτου του κατεγίνετο εἰρηνικώτατα εἰς τὴν τορπιλλοβόλησιν τῶν πετρελαιοφόρων φρεάτων καὶ κατέλιπε περιουσίαν εἰς 25 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Φιλολογικά.— Ἐν τῷ νέῳ Λονδινεῷ περιοδικῷ Speakie ὁ Γλάδστων ὑποδεικνύει ὡς μέλλοντα διάδοχον τοῦ Τέννyson εἰς τὴν θέσιν βασιλικῆ καὶ ἔθνικου ποιητοῦ τὸν ποιητὴν Swinburn.

— Ἰδρύεται προσεχῶς καὶ ἐν Λονδίῳ Σχολὴ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, σκοποῦσα νὰ καταστήσῃ εὐχερῆ τὴν ἐκμάθησιν τῶν γλωσσῶν τούτων εἰς ἐμπόρους καὶ ἄλλους οὐχὶ ἐξ ἐπαγγέλματος φιλολόγους, ἀλλ' ἔχοντας συμφέροντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

— Κατὰ τὸ χρονομετρικὸν ἐξάμηνον τοῦ 1889 ἐνεγράφησαν εἰς τὰ διάφορα γερμανικὰ πανεπιστήμια ἐν συνόλῳ 29007 φοιτηταί. Τοὺς περισσοτέρους φοιτητὰς ἀριθμεῖ τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου: 5731, μετ' αὐτὸ δὲ τὸ τοῦ Μονάχου: 3479, καὶ τῆς Λιψίας: 3453, καὶ τοὺς ὀλιγοτέρους τὸ τοῦ Ρόστοκ 346. Κατὰ σχολὰς δὲ ἡ μὲν θεολογικὴ περιλαμβάνει 5680, ἡ νομικὴ 6872, ἡ ἱατρικὴ 8714 καὶ ἡ φιλοσοφικὴ 7741.

— Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἡμερησίαν «'Αλήθειαν» ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα, κατέγραφεν ἐν ἡμερολογίῳ καθ' ἐκάστην πάντα τὰ ἄξια λόγου συμβεβηκότα, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, καὶ κρίσεις περὶ τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα εἶχε συνάφειαν. Ἀλλὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο, ἀρκεύτως ὀγκώδες ὄν, δὲν εὗρεθῆ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου της, ὅτε ἐσφραγίσθησαν πάντα τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα πράγματα. Τινὲς ὑποθέτουσιν ὅτι κατετίχθη εἰς τὰρχεῖα τῆς οἰκογενείας τῶν Χοενζόλλερν, ἐν οἷς ἔχει κατεθῆ καὶ τὸ ἐκ τριάκοντα τόμων ἀποτελούμενον ἡμερολόγιον τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσιν ὅτι ἐφρόντισε πρὸ τοῦ θανάτου της νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς γείρας ἀσφαλεῖς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως μὴ λάθῃ τὴν τύχην τοῦ ἡμερολογίου τοῦ υἱοῦ της.

Καλλιτεχνικά. — Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κομῆσης τῆς Φλάνδρης συνέστη ἐν Βρυξέλλαις ἐπιτροπὴ ἐκ φιλοτέχνων βέλγων καὶ καλλιτεχνῶν σκοποῦσα τὸν ὁργανισμὸν ἐκθέσεως γενησομένης τὸν προσεγγίζοντα ἐν Βρυξέλλαις καὶ μελλούσης νὰ περιλάβῃ τὰ ἀριστουργήματα τῶν ζωγράφων τοῦ 10' αἰῶνος.

Θεατρικά. — Παρεστάθη ἐσχάτως ἐν τῷ Παρισινῷ θεάτρῳ Ὁδείο ὁ «'Εγμοστ», τὸ γνωστὸν δράμα τοῦ Γκαϊτε μετὰ τῆς μουσικῆς τοῦ Βεετόβεν. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε μεγάλη.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμανίας εἶνε γνωστὴ εἰς τὸν ἀπανταχοῦ φιλολογικὸν κόσμον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κάρμεν Σύλβα, καὶ ἐν τῇ Ἐστία δὲ ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε μίθρον διήγημα αὐτῆς καὶ πρὸ διετίας ἀπάνθισμα ἐκ τῶν Σκέψεων Βασιλισσῆς, ἃς γαλλιστὶ ἐξέδωκεν, ἐβράθευσε δὲ ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία. Ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμανίας Ἐλισάβετ εἶνε σήμερον γυνὴ 47 ἐτῶν. Καὶ ἡ μὲν μορφή αὐτῆς διατηρεῖ πλήρη τὴν νεανικὴν ἔκφρασιν καὶ ζωηρότητα, ἀλλ' ἡ κόμη πρόωρος ἐλευκάνθη. Ἡ βασίλισσα δὲν ἦτο ποτὲ ὠραία, ἀλλ' εἶνε γυνὴ θελκτικωτάτη ὡς μαρτυροῦσι πάντες οἱ γνωρίσαντες αὐτήν, ἔχουσα ἰδιαζόντως εὐμορφον στόμα καὶ ἀπεριγράπτως γλυκεῖαν φωνήν.

Βομηὴ κόρη. Εἰκὼν τοῦ τυρολοῦ ζωγράφου Εὐγενίου φῶν Βλάας, ἔχουσα ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως ἥτις διακρίνει τὰς πολυαριθμοὺς αὐτοῦ γυναικείας προσωπογραφίας.

Μόσχοι πολεμισταί. Ἡ Μοσχία χώρα κεῖται ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ καὶ ἄρχων αὐτῆς ὑπέρτατος εἶε ὁ

Σουλτάνος Μανδάρας. Οἱ Μόσχοι διάκεινται φιλικώτατα πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, κατὰ τὸ παρελθὸν δ' ἔτος ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου Μανδάρα ἐστάλη καὶ πρεσβεία ὅπως χαιρετίσῃ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας. Ἐν τῇ εἰκόνι παρίστανται δύο ἐκ τῶν ἀκολουθῶν τῆς πρεσβείας τῆς ἐν πολεμικῇ στολῇ φωτογραφηθέντες κατὰ τὴν ἐν Βερολίνῳ διαμονὴν αὐτῶν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ ἀπόφασις. — Ἡ Μήτηρ: Κύριε, ὡς εἶδα πολὺ καλὰ ποῦ ἐκρυφομιλούσατε μὲ τὴν κόρην μου, ὀχρῶ μάλιστα πῶς τὴν ἐφιλήσατε; λοιπὸν τί ἀπόφασιν ἔχετε; — Ὁ Κύριος: Ἐγὼ ἀπόφασιν... νὰ μὴν τὸ ξανακάμω ἄλλην φοράν.

Καλὴ συμβουλή. — Δὲν καπνίζεις; — Ὅχι, ὁ γιατρός μου ἀπηγόρευσε καὶ τὸν καπνὸν καὶ τὸ κρασί — Καὶ δὲν παίρνεις ἄλλον γιατρὸν, Χριστιανέ;

Ἀποτυχουσα ἐπιχείρησις. — Ἐξεδόθη πρὸ τινος βιβλίον φέρον τίτλον: «'Εγκόλπιον τῶν ἀσχημῶν γυναικῶν». Ὁ ἐκδότης δὲν ἐπώλησε κανὲν ἀντίτυπον — ἐν μόνον τοῦ ἐκλάπη.

Ἐν τῇ Βουλῇ — Πῶς σοῦ ἐφάνη ὁ λόγος τοῦ βουλευτοῦ μας; δὲν ἦτο μὲ πολλὴν κρίσιν, μὲ πολὺ βῆθος; — Ναι, μὲ τὸσον βῆθος ποῦ δὲν εὕρισκες τὸν πάτον.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ κισσὸς καὶ αἱ χιονίστρας. Κόψατε ἄρκετὰ φύλλα κισσοῦ, βράσατέ τα καὶ

κάμετε θερμὸν λουτρὸν τοῦ μέλους ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἔχει χιονίστρας. Ἄν δὲν θεραπευθῆτε ἐντελῶς, ἀλλὰ θὰ ὠφελθῆτε πολὺ. Μὴ ἀρκεσθῆτε εἰς ἓν μόνον λουτρὸν· ἐπαναλάβετε τὸ δις καὶ τρίς.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Λέγομεν ὅτι ἡ Τύχη εἶνε τυφλὴ, ἐν ὅσῳ δὲν αἰεὺ βυθεται πρὸς τὸ μέρος μας.

*

Ἡ ὠραία ψυχὴ εὐμορφαίνει τὸ πρόσωπον· τὸ ὠραῖον πρόσωπον δὲν εὐμορφαίνει τὴν ψυχὴν.

*

Ἡ εὐτυχία εἶνε σφαῖρα κυλιόμενη· ὅλοι πρέχουσιν κατόπιν αὐτῆς, καὶ τὴν λακτίζουσιν ὅταν τὴν φθάσωμεν.

ΜΟΣΧΙΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ